

KLIMA- OG
ENERGIMINISTERIET

Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kemin@kemin.dk
www.kemin.dk

Miljø- og Planlægningsudvalget har i brev af 3. marts 2010 stillet mig følgende spørgsmål 522 alm. del, som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 522:

"Vil klima- og energiministeren på baggrund af diskussionsoplægget fra Det Miljøøkonomiske Råd vurdere de anbefalinger, der vedrører energiforbruget og drivhusgasudledningen, jf. MPU alm. del - bilag 380?"

Svar:

Det Miljøøkonomiske Råd (DMØR) fremsætter i deres diskussionsoplæg en række anbefalinger vedrørende energiforbruget og drivhusgasudledningen, som relaterer sig dels til klima- og energiområdet, dels til landbrugsområdet.

På klima- og energiområdet anbefaler DMØR, at nationale målsætninger rettes mod klimaet, i form af kvoter og afgifter for alle drivhusgasser, og forsyningssikkerheden, i form af en afgift relateret til de enkelte energikilders forsyningssikkerhed. En afgift på drivhusgasudledninger i ikke-kvotesektoren bør ifølge DMØR endvidere følge kvoteprisen. Videre er det ifølge DMØR vanskeligt at forsvare målsætninger for vedvarende energi og for bruttoenergiforbrug (energispareindsats), og det fremføres, at førstnævnte risikerer at føre til en "pick-the-winner" situation, mens sidstnævnte ikke er målrettet et specifikt problem, jf. MPU alm. del bilag 380.

Flere af de overordnede klima- og energipolitiske rammer og målsætninger er fastsat på EU-niveau, bl.a. gennem EU's klima- og energipakke. Det gælder bl.a. opdelingen mellem kvote- og ikke-kvotefattede udledninger, hvor sidstnævnte hovedsagligt omfatter olie og gas til individuel opvarmning, benzin og diesel til transport samt metan og lattergas fra landbruget. Ligeledes er f.eks. VE- målsætningen fastsat på EU-niveau.

Et VE-mål skal blandt andet ses som udtryk for et ønske om øget forsyningssikkerhed, som har væsentlig samfundsøkonomisk berettigelse. Som DMØR anfører, kunne et ønske om øget forsyningssikkerhed principielt også forfølges gennem en afgift relateret til de enkelte energikilders forsyningssikkerhed. De konkrete effekter af en sådan forsyningssikkerhedsafgift, herunder samspillet med andre tiltag, vil afhænge af den præcise størrelse og udformning, der umiddelbart ikke uddybes af DMØR. Afhængigt af den konkrete udformning må det dog umiddelbart formodes, at kombinationen af en sådan afgift og tiltag ift. klimamæssige målsætninger, herunder CO₂-

6. april 2010
[DEP j.nr.]

kvoteregulering, bl.a. kan indebære udbygning med en væsentlig mængde vedvarende energi, herunder vind. Samtidig bemærkes, at der for olieprodukternes vedkommende kan opstå mulige problemer med grænsehandel, hvis man fra dansk side pålægger en særskilt afgift, der får danske priser til at afvige væsentligt fra priserne i vore nabolande.

VE-målsætningen er samtidig gensidigt understøttende i forhold til EU's målsætninger om reduktion af drivhusgasudledningerne.

I valget af instrumenter til opfyldelse af VE-målsætningen er det væsentligt at være opmærksom på risikoen forbundet med at "vælge morgendagens vindere" ("pick-the-winners"), dvs. de mulige skævvridninger af VE-teknologiudviklingen og VE-udbygningen, der kan være forbundet med entydigt at satse på fremme af enkelte teknologier. De forskellige VE-typer har imidlertid også forskellige systemegenskaber og omkostningsmæssige karakteristika, hvilket tilsiger, at VE-virkemidlerne også differentieres i et vist omfang. Herunder kan VE-virkemidler spille en vis rolle i forhold til at overvinde barrierer for markedsadgang og udfordringer knyttet til at udvikle og bringe nye teknologier til markedet.

De forskellige målsætninger og virkemidler på klima- og energiområdet kan som anført være gensidigt understøttende. Energibesparelser er relevante, idet de bidrager til at reducere CO₂-udledningerne uden for kvotesektoren og dermed opfylde Danmarks klimamål og samtidig øge forsynings sikkerheden. Videre kan et besparelses-mål være relevant fra et samfundsøkonomisk synspunkt i en situation, hvor konkrete beslutninger afviger fra ideelle forudsætninger om perfekt information og økonomisk fuldt rationelle agenter samt fuld værdisætning af alle eksternaliteter, herunder forsynings sikkerhed. På den baggrund er det relevant at supplere de øvrige klima- og energipolitiske målsætninger med en målsætning for bruttoenergiforbruget og en deraf følgende energispareindsats.

For ikke-kvotesektoren anbefaler DMØR, at 2020-målet for ikke-kvotesektoren i vid udstrækning opfyldes ved køb i udlandet (i form af køb af udledningsrettigheder i andre EU-lande og køb af kreditter uden for EU), da omkostningerne ved at nå målet ved ren indenlandsk reduktion vurderes at være højere. Herunder anføres, at 2020-målsætningen for ikke-kvotesektoren ikke kan nås med en CO₂-afgift svarende til kvoteprisen. Det fremføres, at en ensartet afgift på 1000 kr. per ton sandsynligvis ikke vil være nok til at sikre målopfyldelsen.

Uagtet at nogle af de mulige reduktionstiltag i ikke-kvotesektoren kan være forholdsvis dyre på marginalen, er dette ikke ensbetydende med, at der ikke findes omkostningseffektive reduktionsmuligheder i denne sektor. Herunder kan være reduktionsmuligheder som grundet informationsbarrierer og andre markedsimperfektioner umiddelbart ikke vil blive realiseret med en generel CO₂-afgift. Et eksempel på et sådant omkostningseffektivt målrettet reduktionstiltag er den nyligt etablerede skrotningsordning for oliefyr. Det er muligt, at DMØR ved alene at se på effekten af en CO₂-afgift undervurderer omfanget af omkostningseffektive indenlandske reduktionsmuligheder.

En omkostningseffektiv opfyldelse af EU-reduktionsmålet vil i sagens natur fordrer, at forholdsvis billige indenlandske reduktionstiltag realiseres. Herunder vil det være relevant at inddrage de reduktionsmuligheder, der med fordel kan sikres ved målrettede virkemidler men som grundet informationsbarrierer mv. ikke nødvendigvis vil blive indhøstet ved en generel CO₂-afgift.

Videre skal bemærkes, at regeringen har en langsigtet målsætning om at gøre Danmark uafhængigt af fossile brændsler. Nationale reduktionstiltag for perioden 2013-2020 kan bidrage til denne langsigtede målsætning, mens opkøb af udenlandske reduktioner ikke vil bidrage til en omstilling til det fossil-uafhængige samfund. Afvejningen mellem indenlandske og udenlandske tiltag til opfyldelse af 2020-målet skal også ses i dette lys.

På landbrugsområdet anbefaler DMØR, at CO₂-afgiften udbredes til landbrugets udledning af metan og lattergas. Det bemærkes, at DMØR selv finder, at effekten heraf på udledningen af metan og lattergas er forholdsvis begrænset. Samtidig har DMØR ikke vurderet andre virkemidler til reduktion af landbrugets drivhusgasudledninger end indførelse af CO₂-afgift.

Idet markedsbaserede instrumenter som en afgift eller en kvote umiddelbart må betragtes som omkostningseffektive virkemidler, synes det ift. analysen fra DMØR imidlertid også relevant, bl.a. i lyset af kompleksiteten omkring landbrugets udledning af drivhusgasser og mulige barrierer, at inddrage og vurdere andre mulige virkemidler samt at se mere indgående på samspillet med og effekterne fra øvrig miljøregulering på landbrugsområdet.

Med venlig hilsen

Lykke Friis